

HAGERI KIRIK

EELK Hageri Lambertuse koguduse infoleht, detsember 2009, nr. 12

Lehes:
Esikülje lugu koguduse õpetajalt
Külaskäik Breklumi
Külalismisjonär Soomest

Credo-Allika Kammerkoor Hageris
Juhatuste esimeeste konverents 2009
Kasvades misjonäriks
Lambertuse teistmoodi tegemised

Sündinud Sõna

Jüri Vallsalu

Karjased ütlesid üksteisele: "Läki nüüd Petlemma, et näha saada seda, mis on sündinud, mis Issand on teatanud meile!" Lk 2,15

Karjaste omavahelises kõnes on üks keeleliselt ja sisuliselt haruldane pinge. Mitmed piiblitõlked on püüdnud sellest mööda minna, tõenäoliselt sellepärast, et seda on raske tõlkida ja selgitada. Sõna-sõnalt karjased läksid Petlemma vaatama "seda, mis on sündinud, mida Issand on meile ilmutanud". Rooma kiriku ametlikus, ladinakeelses, Uue Testamendi tõlkes, öeldakse ühest käsikirjast tulenevalt, et karjased läksid vaatama "seda sõna, mis on sündinud ja mille Issand andis meile". Ajalooliselt "sõna" lisamine on küsitav, sisuliselt aga õige. Karjased läksid otsima sõna, mis on sündinud. Mähitud ja sõimes magav lapsuke on antud neile seejuures ainult tunnustäheks.

Tavaliselt mõistetakse sõna pildina või jutustusena kellestki või millestki. Sõna ja sündmuse vahel on informatiivne seos, olemuselt on need aga erinevad. Sõna peegeldab sündmust.

Evangelist Luukas kirjutab aga "sõnast" kui sündmusest. See ei ole jutustus sündmusest, vaid sündmus ise. Luukast peetakse heaks keeletundjaks, seega ei saa selline keelekasutus olla juhuslik.

Kas on võimalik, et Luukas evangeeliumi kirjutamise ajal oli kuulnud juba midagi Johannese jõuluevangeeliumis esinevast Sõnast Jumala juures? Sõnast, mille läbi kõik on tekkinud?

Ristiuse ajaloo on palju arutletud sõna ja sõna peegeldatud tegelikkuse suhte üle. Küsimus on selles, kuidas asi ja märk, res ja signum, on omavahel seotud. Suured kristlikud kirikud, luterlik antud juhul nende hulgas, on seisukohal, et märk mitte ainult ei peegelda asja, vaid sisaldab

seda. Sõna on ise tegelikkus. Küsimus ei ole ainult teoreetiline vaid see saab aktuaalseks ja praktiliseks just usu sisu mõistmise juures. Kas armulaua leib on ainult Kristuse ihu sümbol või on see usus vastuvõetuna Kristuse ihu? Siin mõistame, et märk kannab endas asja ja kui see seda ei tee, ei ole ka märgil tähendust. On hea saada osa jumalariigist, halvem variant oleks sellest ainult rääkida. Palve tähendab suhet Jumalaga, Jumala üle filosoferimine aga ainult tühja loba. Vaimulik sõna ei ole mõistetav uudise ega informatsiooni. Vaimulik sõna loob meid uueks. See toob meisse ja meie keskele uue reaalsuse. Ristiuse annab meile küll vaatenurga asju uuesti sõnastada ja mõista, see võimaldab meil teha meeleanandust oma senistest sõnadest ja tegudest aga see annab palju enam: Jumal on meiega, meie kuulume Tema riiki. Luukas kasutab seal, kus ta kõneleb Issanda "ilmutusest" karjastele ja karjaste

"sõnumi teatamisest" kõigile kohalolijatele, ühte ja sama verbi. Ei ole vahet, kes ilmutusest teatab. Ka vaimulik kõne, jutlus, peab tegema sedasama. See annab teada, mida Jumal on ilmutanud. Ristiuse kuulub nende usundite hulka kus antakse põlvest põlve edasi seda sõna ja seda tegelikkust, mida karjased kuulsid Issandalt ja mida neile anti näha. Kui usk oleks inimeste looming, siis tähendaks see ühelt poolt kõva treenimist, et meeles pidada kõik öeldu ja teisalt pidevat vajadust nii vaimseks kui moraalseks edasiarendamiseks. Usu sisu ei ole aga inimese looming vaid Jumalalt saadud sõna edasiütlemine. See on tegu, see on sündinud sõna, see on kingitus ja arm. Karjaste järel Petlemma minnes on võimalik sealt tänapäevalgi leida need kohad, kus see kõik sündis, ka Maarja ja Joosepi ja lapsukese sõimes. Meile sündinud Sõnas loob aga Jumal kõik uueks.

Külaskäik Breklumi

Joel Ots

Püha Augustinus on öelnud, et maailm on raamat ja need, kes ei rända, loevad sellest vaid ühe lehekülje. Hageri koguduse vaskpuhkupilli ansambel asus rännakule 29. augusti varahommikul Tallinna lennujaamast Hamburgi ja sealt edasi Breklumi. Reisi eesmärk oli

Breklumi koguduse pasunakoori küllastamine, koos osaduses olemine ja musitseerimine. Hamburgi lennujaamas juhtus väike viperus: kaduma läks Agu kohver. Lisaks ootasid vastuvõtjad meid teises terminalis. Agul oli lennukis kaasas vähemalt kiriku pasunakoori mängijale hädavajalik:

loosungiraamat ja trompet. Tema kohver saabus alles reisi kolmanda päeva õhtul ja ta koges, et reisida on võimalik väga väheste asjadega.

Hamburgist jätkasime 200 kilomeetri pikkust sõitu Põhjamere poole. Mida enam põhja poole, seda hõredamaks muutus loodus

ning tee ääres olid suured põllud, lehmakarjad ja tiirlevad tuulegeneraatorid. Lõunaks jõudsime Breklumi pasunakoori juhi Hans-Friedrich Krüger'i ja tema abikaasa Antje häärberisse, mis sai nüüd mitmeks päevaks meie koduks. Pärast lõunat hakkasime koos saksa sõpradega vanas laudas, milles enam loomi

ei hoita, pilli harjutama. Pasunakoori juhata Hans-Friedrich, kes on väga aktiivne ja energiline inimene. Ta peab oma talus 15 lehma, töötab postiljonina ja skaudijuhina. Pühapäeval jumalateenistusel paluti meil lugeda mõned salmid Piiblist. Siis aga selgus, et kellelgi meist ei olnud eestikeelset Piiblit kaasas. Mille peale Breklumi pasunakoori kõige eakam mängija, naistrombonist Loti, tegi suured silmad ja manitses: „Kuidas te tulete reisile ilma Piiblit? Piibel peab alati kaasas olema, kui kodust välja lähete“. Õnneks on internetis olemas Piibel.ee, kust saime pühapäevaks vajalikud kirjakohad. Proovi vaheajal käisime jalutamas Põhjamere ääres ja siis saime tunda ekstreemset äkkpaduvihma, mille järel me kõik veest tilkusime. Tagasi tulles oli meeldiv istuda sooja kaminatule ääres ning süüa maitsvaid saksa kooke.

mete sünnipäevadel. Nad peavad ennast mobiilseks oreleks ja teevad läbi pillimängu misjonitööd. Pilli puhuvad vanemad koos laste ja lastelastega ja see on hobiks kogu perele. Pühapäeval teenisime kaasa Breklumi kirikus jumalateenistusel ja pärast esinesime ka eraldi oma paladega koguduse koosviibimisel. Louise Lend tutvustas saksa keeles Hageri pasunakoori ajalugu. Breklumi kogudus on teinud aastaid palju misjonitööd Aafrikas jt. riikides ja nii on rajatud ka misjonimuuseum. Muuseumis olime koos Indiast saabunud grupiga ja tunnistasime oma usku. See oli meile kõigile innustav ühine osadus erinevate rahvastega ja meeldetuletus misjonikäsust, aga ka sellest, et saame igapäev kristlasena olla tunnistajaks oma koguduses ja piirkonnas. Breklumi pasunakoor külastas hiljuti Tansaaniat ja nad jutustasid meile oma reisi-

oma temperamenti alla suruda. Samas saavad nad koraale trummidega. Esmaspäeva hommikul oli Hageri puhkpillimängijatel hea võimalus elustada vana traditsiooni: äratada pillimänguga üles sünnipäevalaps, kelleks seekord oli Elari. Hommikuhämaruses kõlas koraal „Sünnipäevaks sinule“ ning pereema Antje oli valmistanud ja kaunistanud sünnipäevalaua. Seejärel sõitsime laevaga Hooge saarele, mis 14. sajandil oli osa rannikust. Pärast suurt tormi rebiti aga tammid puruks, hävis kirik ja mitukümmend maja ning tekkisid paljud pisikesed saared. Üleujutused on saarel tavaline nähtus. 20. sajandil oli üleujutusi kaks kuni viis korda aastas, aga seoses kliima muutusega on meretaseme tõus ja suured tormid sagenenud kuni 12 korraks aastas. Mäletame mõne aasta tagust Pärnu üleujutust, mis Hooge elanikele on täiesti tavaline asi.

Kirikupinkide all on liiv, et pärast üleujutust vesi kiiresti minema voolaks. Vaatamata raskele elule, elab saarel sadakond inimest, kes tegelevad põhiliselt turismiga, tammide ehituse ja lammaste pidamisega. Saarelt tagasi sõites nägime mõõna tulemusel tekkinud laide, millel peesitasid hülged. Öhtul mängisime saksa sõpradega pilli ja olime koos palveosaduses. Kutsusime Breklumi sõbrad külla ja nad on lubanud tulla Hagerisse juulikuul teisel nädalavahetusel 2010. aastal. „Maailma raamatust“ sai loetud neli kaunist lehekülge ja jõudsime õnnelikena koju.

Kutsun üles lapsi ja noori asuma õppima vaskpuhkpille, sest praegu on Hageris ja Kohilas selleks läbi aegade kõige paremad võimalused. Olemas on: head pillid, repertuaar, juhendajad, kiriku ja valla toetus. Vanasti sai puhkpilli õppida Raplas või Tallinnas, nüüd juba teist aastat on võimalik seda teha Kohila Koolituskeskuses. Seal saab mängida vaskpuhkpille (trompet ja tromboon) kogenud õpetaja ja professionaalse pillimängija Aigar Kostabi juhendamisel. Seni on Kohila elanikud oma lapsi igal nädalal viinud Tallinnasse hea õpetaja juurde, kuid nüüd on tulnud kogenud pealinna õpetaja Kohilasse. Aigar Kostabi töötab veel õpetajana Nõmme Muusikakoolis ja on mänginud aastaid Rahvusoperis. Vaskpuhkpilli õppimisega võivad alustada tüdrukud ja poisid kohe, kui neil on eesmised jäävhambad suus. Mõned on alustanud pilliõppega täiskasvanuna ja suure tahtmise juures on võimalik saavutada ka siis hea tulemus. Pärast algõppe omandamist on mängijad oodatud kaasa lööma Hageri koguduse vaskpuhkpilli ansamblis!

Võõrustajate farmi õuel. Vasakult: Antje, Hans-Friedrich, Agu, Ruben, Joel, Ester, Juhan, Elari, Tõnu ja Hansu lehm. Foto: Louise Lend.

Breklumi pasunakooris on 15-20 mängijat ja see on kohalikus koguduses ainuke muusikakollektiiv. Mängijad on vanuses 12-75 ning neil on aastas 150 esinemist (professionaalsetel orkestritel on umbes 200 esinemist). Heaks traditsiooniks on mängida kõikidel 80-aastaste ja vanemate koguduseliik-

kogemusi. Huvitav on teada, et Tansaanias on nii palju puhkpillimängu huvilisi, aga pille kõigile ei jätku. Kolm mängijat kasutab ühte pilli ja õnneks toimub pühapäeval kolm jumalateenistust, nii et kõik saavad kaasa teenida. Euroopa koraale armastavad nad laulda hästi aeglaselt, sest tahavad olla tõsised ja

Nemad oskavad oma varandust kaitsta. Meiega koos külastas saart ja oli giidiks Paul-Gerhard Hörschelmann, kes on Hageri endiste kirikuõpetajate Hörschelmannide hõimlane. Külastasime Hooge saare Jaani kirikut, mis asus pisikese künka otsas ja oli kaitstud tammidega.

Õnnistatud jõulupühi kõigile.

Külalismisjonär Soomest

Arne Mänd

Sel sügisel toimusid Hageri koguduses neljal korral Soome misjoniteoloogi Juhani Pörsti piiblitunnid, millele üldteemaks oli KRISTLIK KASVATUS JA MISJON. Nendes ettekannetes arutles autor kristliku kasvatus, kristliku tunnistamise ja teenimise küsimuste üle. Ka kuulajatel, keda oli igas tunnis paarikümne ümber, oli võimalus kaasa mõelda, oma arvamust avaldada ja küsimusi esitada. Järgnevalt püüan anda põgusa ülevaate piiblitundide sisust.

4. oktoobril oli teemaks: **Kodu, sugulased, töökoht – kõige keerulisem misjoni-ülesanne.** Siin tõi autor näite Apostlite tegude raamatu 16. peatükist, kus Jeesus kohtus grupi naistega, kellede hulgas oli purpurimüüja Lüüdia ja kes oli Jeesuse kuulutusest kõige rohkem vaimustunud. Tulemuseks oli, et Lüüdia ja tema pere ristiti ning Lüüdia kutsus Jeesuse oma koju. Siit tuleneb näide selle kohta, et Jumal on seadnud esimeseks misjonikeskuseks kodu, mis saab palve ja sõna jagamise kohaks ning kust tema Sõna levib väljapoole.

Et Jumala sõna leviks põlvest põlve, tuleb lapsi kasvatada selle sõna vaimus. See pole aga sugugi kerge ülesanne, sest iga laps on omaette isikus ja nõuab vaid temale sobivat lähenemist.

Peremisjonis on igal pereliikmel oma tähtis roll – vanematel, vanavanematel, ristivanematel. Kui kogu pere on ühel meelel Jumala misjonitöös, siis on sellel edu – Jumala sõna levib edasi lastele ja lastelastele. Jumal on meile loonud ka töö ja töökaaslased. Töö eesmärgiks on nii elamiseks vajalike materiaalsete kui ka vaimsete väärtuste loomine, mis rikastavad inimest nii nüüd kui tulevikus. Kogu meie elu kodus, tööl ja vaba aja veetmisel peab kuulutama suurt imet – Kristus on üles tõusnud surmalt ja oma surmaga võitnud surma.

Teise piiblitunni teemaks oli: **Juutidele esmalt – esmalt eestlastele?** Siin tsiteeris autor Lõuna-Aafrika teoloogi David J. Boshi: “Juudi- ja paganamisjon toimuvad ajas omavahel paralleelselt, need on Jumala sõna levitamise eriviisid, mis täiendavad teineteist.” Ka Jeesus ise ei teinud vahet, kellele Jumala sõna kuulutada, kas juutidele või paganatele. Veenvaid näiteid selle kohta leiame Luuka ja Matteuse evangeeliumist, kus räägitakse Rooma väepealiku ja Kaanani pagananaise pöördumisest. Kuigi Rooma väepealiku ülesandeks oli oma ameti järgi kummardada vaid keisrit, pidi Jeesus pärast temaga kohtumist tunnistama: niisugust usku ei ole ma ka Iisraeli rahva keskel kohanud. Meie, inimesed, ei saa omast väest olla Jumala tunnistajad, selle väe annab Püha Vaim. Vaid selle väe läbi võime tunnistada Jumalast alates oma kodust, kodukülalt ja see levib maailma äärteni välja. Nii võib juhtuda, et Jumal saadab inimese omlt maalt välja kuulutama rõõmusõnumit ka teistele rahvastele.

Kogu misjonitöö aluseks on Kristuse ristisurma ja tema ülestõusmise kuulutamine nii juutide kui paganate seas. Püha Vaim kutsus inimesi

uskuma Kristusesse kogu maailmas, mitte ainult Eestis, Soomes või Venemaal. Küsimus on vaid selles, kas me tahame selles töös osalised olla? See töö algab meie oma kodust, oma koguduse ülesehitamisest, laste- ja noortetööst oma koguduses. Kristuse saadikuna elamine on kristlase ihu ja vaimu olukord, millest paistavad välja armastuse teod. Kolmanda piiblitunni põhiküsimuseks oli: **Millest algab misjon koguduses?** Uus elu algab Kristuse evangeeliumist. Kiriku ja koguduse loomise alusteks oli Kristuse ülestõusmine ja Püha Vaimu väljavalamine. Juba algkristlased pidasid oma ülesandeks viia see sõnum maailma äärteni. See ülesanne oli neile aga raske seetõttu, et Roomas valitses nn keisriusk ja usk muudesse jumalatesse. Nii nagu Jeesus kasvatas enesele jüngerid, kes viiksid rõõmusõnumit edasi, on ka koguduse ülesandeks tänapäeval kasvatada ja välja saata Jumala sõna kuulutajaid. Meie kogudustes on sellisteks kasvatusvormideks pühapäevakool, leeriõpetus, osalemine jumalateenistustel ning koguduse üritustel. Kõige selle läbi õpime me nii Kristuselt kui üksteiselt kristliku elu põhimõtteid ja neid edasi kandma oma pere-

konda, kooli, töökohta... Kristlik elu on iseenesest misjon, mis loob meist kunagi selle rahva, kes Ilmutuse raamatu järgi kord koguneb Jumala aujärje ette teda igavesti kiitma ja ülistama. Misjonitööl öeldakse olevat kaks jalga: üks neist on Jumala sõna ja sakrament, teine aga armastus. Paulus ütleb Galaatia kirjas: usk töötab armastuse kaudu. Viimases piiblitunnis oli põhiküsimuseks: **Maa äärteni – mis see on?** Saksa teoloog Horst Georg Pöhlmann on öelnud: moodne inimene on avatud tulevikule, kuid seda märksa vähem lootuses kui hirmus. Pühakiri loeb aega, mis järgneb Kristuse maailmatulekule, lõpuajaks. Surma ja igavese hukatuse äravõitmine Jumala Poja poolt toob usklikule inimesele lootuse pääseda kadumisele ja hukkamisele määratud maailmast. See võimas lootus, mis oli juba algkristlastel, tuli viia kõigi maailma rahvasteni. Ja see protsess jätkub tänapäevani – maa äärteni. Tänapäeva inimesi ongi rohkem vallutanud hirm kui lootus tuleviku ees – me kardame haigusi, töötust, vaesust, üksildust, vananemist ja lõpuks surma. Nendest hirmudest ei pääse ka usklik inimene. Kuid

Piiblitund kogudusemajas, vasakul Juhani Pörsti

Algus lk. 3

Jumala sõna ületab need hirmud. See ütleb, et Jumala riik, mis on üle kõigist meie hirmudest, on meie keskel. Ta ütleb kõigile: ära kardada, Jeesus Kristus on esimene ja viimane, tema on igavesti elav kuningas. Sageli me kujutleme, et Jumala riik sünnib ja teostub taevas, kus aeg on lõppenud ning algab jumalik igavik. Jeesuse sõnade kohaselt on Jumala riik juba siin ja praegu

meie sees, teostudes usus ja lootuses Kristusesse, kuid kord see teostub ka nägemises. See usk ja lootus on nii tähtsad, et seda peab kuulutama kogu loodule. Siin on iga kristlase vastutus suur – et minu loiduse ja ükskõiksuse pärast ei jääks evangeelium kuulutamata neile, kelleni see veel jõudnud pole. Lõpuaja misjonitöö ülesanne ei ole mitte ainult geograafiliste piiride ületamine, mitte ainult kaugesse maadesse minek ja seal evangeeliumi

kuulutamine. Küsimus on siin ka inimeste, sugupõlvade ja kultuuride erinevate arusaamade ületamisest. Inimestele ei ole teada antud lõpuaja sündmuste ajagraafikut, seda teab vaid Jumal üksni. Üheks kindlamaks lõpuaja märgiks on misjon, Jumala sõna kuulutamine kõigile rahvastele. Piibel ütleb, et kui see töö on lõpetatud, siis tuleb kohus ja uue elu loomine, luuakse uus taevast ja maa. Kui oleme omal kohal Jumala sõna tun-

nistajatena, siis on ka meil oma osa uue elu loomisel. Kogu misjonitöö õilis eesmärk on osa saada Talle peost: Jeesus Kristus, tapetud Tall, istub aujäljel ja kõik rahvad, keeled ja kultuurid on tema ümber rõõmupeol: tulge ja pärige kuningriiki, mis teile on valmistatud aegade algusest! Siis saab tõeks Johannese nägemus – Jeesus Kristus on A ja O, esimene ja viimane, kes ütleb meile kõigile – ära kardada!

Suveleer 12.07.2009

Credo-Allika kammerkoor Hageris

Aivi Sepp

Kolmanda adventi pühapäeval oli taaskord rõõm võõrustada külalisi Tallinnast. Üle hulga aja pakkus Hageris muusikalist elamust ühendkammerkoor Credo-Allika. Kõlas Piret Ripsi kantaat „Hingedemaa kellad”, mille üle autor mõtiskleb: „Kuulsin kord kellasid hingedemaal nii õrnalt ja kumedit mängisid nad...” Need laulud saadavad meid õhtul unele, äratavad

mõtted üles üksluisest ja rutiinsest argipäevast ning lohutavad siis, kui sügis on nõnda pikk ja pime... Õeldes: kõik jääb kuhugi alles – iga hea mõte ja tegu, kaunis meloodia ja luulesse põimitud rida...” Lisaks kantaadile tulid esitusele mitmed tuntud ja vähemtuntud jõululaulud. Koor oma puhta ja särava kõlaga pani sulama kõik südamed ja paitas kuulajate kõrvu. Vaheldusrikkust pakkusid solistid. Heldimuspisara tõid silma

väikesed lauljad-solistid. Enese kohta on kooril järgnev iseloomustus: „Credo-Allika Kammerkoor on liitunud endas kahe koori lauljad Allika Baptisti koguduse kammerkooriga ja Tallinna Metodisti kiriku kammerkooriga Credo. Ühtse koorina on tegutsenud juba mitu aastat, esinetud nii jumalateenistustel kui suurtel evangeelsetel üritustel ja kontserditel. Koorilauljate ühtne vaimulik tunnetus ja hingamine, sarnane muusikaline maitse ja hea

vokaalsus on saanud meie koori vundamendiks. Vaimuliku koorimuusika läbi tahame mõista, tunda ja jagada Jumala ääretut armu ja armastust, hoolt ja õnnistust.” Hea meel on, et nende kooride puhul on tegemist meie koori (Lambertus) sõpruskooriga, kellega oleme koostööd teinud erinevate suurvormide ettekandmisel juba alates 2000-ndate aastate algusest.

Juhatuste esimeeste konverents 2009

Agu Kaljuste

23.-25. oktoobrini toimus Pärnumaal Audrus EELK koguduste juhatuste esimeeste konverents, mis oli järjekorras teine. Esimene konverents toimus 2008. aasta märtsi lõpus Jõgeva- maal Saare vallas Voorel. Käesoleva aasta alguses olid kogudustes valimised, mille kaudu tuli palju uusi inimesi juhatustesse. Seetõttu oli konverentsi aeg nihutatud sügisesse, et ka uued inimesed saaksid sellest osa võtta. Kui eelmisel aastal osales umbes 70 inimest, siis nüüd ületas osalejate arv juba saja piiri. Nii suurt arvu ei osanud organiseerimistoim- kond küll ette prognoosida! Reede, 23. oktoobri, õhtul kogunesime kella kuueks Audrusse, kus Pärnu praost Enn Auksmann pidas aval- palvuse, järgnes kohaliku vallavanema tervitus. Peale õhtusööki kohtusime Saksa Kristlike Ärimeeste Seltsi esindajatega ning ka MTÜ Eesti Kristlikud Ettevõtjad esindajaga.

Laupäeval oli kaks teadus- likku ettekannet. Kõigepealt rääkis emeriitprofessor Ülo Vooglaid teemal "Kesk- kond, kus me oleme" ja seejärel TÜ religioonipsühholoogia professor Tõnu Lehtsaar - "Kristlane kaasaegses ühis- konnas psühholoogi pilgu läbi".

Järgmisena pidas praost Joel Luhamets meile piiblitunni rahast ja selle kasutamist Piibli kirjakohtade valgusel. Vahepeal said "aasta juhatu- se esimehe" kandidaadid end tutvustada - neid oli kokku kuus. Pärast seda, kui kants- ler Urmas Viilma oli tutvus- tanud uut kirikuseadust, said kõik võimaluse anda hääli oma väljavalitud kandi- daadi poolt.

Õhtul jagunesime töögruppi- desse: 1. gruppi juhatas Põllumajandusministeeriumi peaspetsialist Helve Hunt, kus räägiti maaelu 2007- 2013 arengukavast lähtuva- test Euroopa Liidu toetustest maakogudustele. 2. gruppi, koguduste arengukavade- st, juhatas Tartu Jaani koguduse juhatuse esimees Juhani

Jaeger. 3. gruppi juhatas Eesti Metsaseltsi president Heiki Hepner - koguduste kohustusest ja võimalusest metsamaa haldamisel. 4. gruppi juhatas külaline Soomest - räägiti koguduste liitmistest ja kobarkoguduste tekkimistest. 5. grupis räägiti koguduse noortetöö arenda- mise kogemustest ja edasis- test võimalustest – eestveda- jaks õpetaja Kristi Sääsk Suure-Jaani kogudusest. Hilisõhtusel hardushetkel rääkis Raido Rüütel oma ümbermaailma reisist koos muusika ja slaididega. Pühapäeva hommikul kõne- les meile Päästeameti esin- daja päästeseadusest tulene- vatest kohustustest ja vastu- tusest.

Jumalateenistus toimus Audru kirikus, kus peapiis- kop Andres Pöder pidas jutluse, kaasa teenis praost Enn Auksmann. Jumalateenistuse järel kogu- nesime uuesti konverentsi- majja pidulikule lõunasöögi- le - samal ajal andis kontserdi Tõnis Mägi. Kõige lõpuks kuulutas

peapiiskop välja "2009. aasta juhatuse esimehe" - kelleks osutus Lääne-Nigula kogu- duse esimees Tiina Võsu. Tagasiside lehtedelt oli võimalik üsna palju positiivset välja lugeda, muuhulgas ka seda, et kon- verentsid ikka regulaarselt toimuksid. Kindlasti andis see üritus paljudele positiiv- se impulsi edasiseks tegu- semiseks. Mõnikord võib ju tekkida tunne, et mida me siin üksi nokitseme väikeses maakohas, kus enamus inimesi tunduvad olevat kiri- kust ja kogudusest võõrdu- nud. Kui aga saal on rahvast täis ja nad on tulnud üle terve Eestimaa kokku, siis saad aru, kui palju on inime- si, kellele läheb korda oma koguduse hea käekäik. Kui õhtul veel toakaaslasega saad oma muresid ja rõõme jagada, siis on mured poole väiksemad, aga rõõmud mitmekordsed! Tänu Taevaisale kordaläinud konverentsi eest!

Kuldleer 30.08.2009

Kasvades misjonäriks

Merle Lend

"Ustav on see, kes teid kutsus; küll tema teebki seda" 1 Ts 5:24

Maailm on täis maiseid asju, mille järele paljude süda ihkab, kuid tõelist lootust ja armastust neis ei leidu. Meil on võimalus olla selle tunnistajaks ning see-tõttu aidata inimestel leida tõelist lootust ja armastust Jeesuses Kristuses.

Tere armas lugeja! Seni olen Sulle tuttav koguduse kammerkoori ja mudilaskoori dirigendina. Täna olen ma tänulik võimaluse eest, et saan jagada Sinuga midagi, mis on minu jaoks väga kallis ja oluline.

Möödunud kevadel lõpetasin ma Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kooridiregerimise eriala ning minu elus tuli kätte aeg, mil pidin langetama olulise otsuse – mida oma edasise eluga peale hakata? Mul oli kaks

võimalust: 1) minna Inglismaale lapsehoidjaks, nagu see praegusel ajal väga populaarne on või 2) asuda täisajaga Jumalariigi töölisteks.

Kevadel kandsin ma vastutust Lootuse Festivali ühendkoori eest. Suvel võtsin ma aega palveks, et otsida Jumala tahet.

Jumal on meid kõiki loonud väga erilisteks. Igäühel meist on andeid, mida Jumal on kinkinud just Sulle või mulle. Ta on meid nii palju armastanud. Mida teha nende andidega, mis oled saanud kingituseks? Kas hoida varjul? Või anda need kasutusse teiste inimeste ja Jumala teenimiseks?

Piiblis on kirjutatud: Mis kasu oleks sellest kui Sa kogu maailma kasuks saaksid, kuid oma hingele kahju teeksid? Mõte, et läheksin tööle lapsehoidjaks tundus mulle egoistlikuna ja omakasupüüdlisena, just sellisena, nagu ma ihkaksin maist vara

ja maist kasu. Tõsi ma oleksin teeninud väga head palka – aga kas see on elus kõige tähtsam?

Kuidas ma ka ei üritanud, ei andnud minu südames rahu mõte ja soov, et võiksin kogu oma eluga teenida Issandat. Seetõttu otsustasin ma teha midagi, mida noored inimesed just sageli ei tee: asuda täisajaga Jumalariigi tööle. Taevaisa andis mulle võimaluse misjonitööks EELK misjonikeskuse partnerorganisatsioonis Agape, kus ma teen muusikatööd ja noortetööd. Nii saan kuulutada noortele evangeeliumit ning tunnistada muusika kaudu oma usku.

Kristlik MTÜ **Agape Eesti** on osa ülemaailmsest misjoniorganisatsioonist Campus Crusade for Christ International, kus töötab kokku 25 000 misjonäri üle maailma. Agape tegevusvaldkondadeks on noortetöö, muusikamisjon, Jeesus-filmi projekt, IT misjon, vaimulik kirjandus, peretöö, sportlaste töö, sotsiaaltöö. Agape Eesti eesmärgiks on, et igäüks tunneks kedagi, kes tõeliselt järgib Jeesust. Agape Eesti teeb koostööd erinevate kirikute ja kristlike organisatsioonidega. Rohkem informatsiooni leiad meie koduleheküljelt www.agape.ee. Minu tööharudeks Agapes on noortemisjon ja kristliku muusika ühing Crescendo, kelle ülesandeks on muusika ja kaunite kunstide kaudu evangeeliumi kuulutamine. Toimuvad erinevad kontserdid, seminarid, muusikute palvegrupid jmt.

Lapse kasvatamisel mängivad suurt rolli inimesed, kes on tema ümber (ema, isa jne). Kasvamisel täidavad olulist osa lähedaste inimeste eeskujud. Unistan sellest, et minu elu võiks olla eeskujuks inimestele, kes veel ei tunne Jumalat. Kui me elame iga päev siiralt ja kogu südamest uskudes sellesse, mida me igal pühapäeval kirikus kuuleme, siis

inimesed, kes on meie kõrval, hakkavad ka igatsema endale sellist elu - elu koos Jumalaga.

Eesti noortest on kristlasi vaid 1%! Alkoholi ja enesetapud on saanud populaarsemateks kui miski muu. Selle olukorra muutmine nõuab kristlaste pühendumist ja vastutuse võtmist.

Olen tänulik Jumalale, et saan kaasa aidata noortetöös Sakus. Kolm aastat tagasi alustas tööd noorteklubi **ESIK** (vaata lähemalt www.esik.ee). See on uenduslik kristlik noorteliikumine Sakus, mille eesmärgiks on minna välja kiriku seinte vahelt, et jõuda noorteni ning tulla siis tagasi kirikusse, juba koos. Näen oma silmaga, kuidas Jumal teeb tööd, kui me vaid anname selleks võimaluse. Näiteks meie noorteiitlusel Sakus noorte inimeste elud muutuvad ja osa neist on soovinud juba leeri tulla. Jumal on imeline ja Tema plaanid vägevad.

Samuti vajan mina oma elus eeskujusid, tuge ja julgustust. Ma vajan Sinu eestpalveid ja toetust, et saaksin alustatud teed edasi minna. Meie organisatsioonis on igal töötegitajal eesõigus otsida endale meeskond, kellele ta annab igakuiselt aru oma tegevusest ja kes teda igakülselt toetab ning tema töö eest palvetab. Ma südamest soovin, et kaalukas osa minu läkitajatest moodustaksid inimesed minu kodukogudusest. Kui tahad olla osaline minu toetajate ringist, siis võta julgelt ühendust tel 55 45 727.

Ma usun, et kui kristlased tõsiselt palvetavad ja kogu südamest Jumalat teenivad, siis ükskord ei ole Eesti enam Euroopa paganlikum maa, vaid seesama rahvas laulab kogu südamest austust kõikvõimsale maa ja taeva Loojale.

Rohket Jumala õnnistust ning rahulikku jõuluaega!

Lambertuse teistmoodi tegemised

Aivi Sepp

Käesoleval aastal tähistas kammerkoor Lambertus oma 16. aastapäeva veidi teistmoodi kui tavaliselt. Sel puhul toimus laupäeval, 17. oktoobril, Kohilas maastikumäng, mille korraldasid Mirjam ja Kristiina. Vahva ja seiklusrikas oli joosta või jalutada (kuidas keegi) ühest punktist teise ja lahendada põnevaid ülesandeid. Näiteks klee-pida üksikutest sõnadest kokku üks tuntud koorilaul, teha ise laul, moodustada koori iseloomustav kujutis ja see jäädvustada fotoaparaadiga, teha üks heategu Kohila vallale jne. Eriti tore oli koori kohta koostatud ristsõna. Pärast rännakut läbi Kohila sai Lendide juures süüa maitsvat suppi ja suussulavaid pirukaid. Kohvi- ja teetassi juures arutati tulevikuplaane ja jagati ülesandeid. Üheks plaaniks oli korraldada koorirahvaga rohkem ühiseid ettevõtmisi. Selle idee võib

juba osaliselt kordaläinuks lugeda, kuna 12. detsembril toimus koori jõulupidu koos peredega. Seegi oli igati vahva ettevõtmine. Ühiselt kaeti laud ja ise tehti kingitused. On suur rõõm saada koorikaaslase valmistatud kompotti, moosi, salatit, küpsiseid, piparkooke ja muid maiustusi või midagi ilusat, näiteks näputööd. Lõputult võiks rääkida väikeste järel-tulijate vaimukustest ja siirastest avaldustest! Mõned on kohe eriliselt andekad ja mõtlevad kohapeal luuletusi välja, ise alles kolmesed! Loomulikult ei ole Lambertus jätnud kõikide toredate sündmuste kõrval oma põhitegevust – laulmist. Ka kooriaastapäeval teenisime kodukirikus jumalateenistusel kaasa. Esimesel advendil oli Saku abikiriku 15. aastapäev ja saime osa ilusast õhtupoolikust selles armsas ja hubases majas, viies külakostiks kaasa veidi jõululaule. Detsembri alguses käisime Rootsi-

Koorjuht Sigrid aastapäeva maastikumängul

Mihkli kirikus Emmause missal laulmas. Järgmise aasta plaanidesse on võetud Merle magistriksam, Raplamaa laulupidu, vaimulik laulupidu Tartus ja kui

Vähegi võimalik teeme kontsertreisi ka väljapoole Eestit. Seega on ees ootamas uued väljakutsed ja ülesastumised.

Sügisleer 01.11.2009

TEATED

Hageri Lambertuse kiriku oreli restaureerimise heaks on võimalik annetada a/a 10220095793011
Sihtasutus Hageri Lambertuse Kirik

EELK Kirikukogu otsusega on soovitatav igaaastane LIIKMEANNETUS 1% INIMESE SISSETULEKUST

Näidis:

Kuu sissetulek:	Liikmeannetus aastas:
1000.-	120.-
2000.-	240.-
5000.-	600.-
8000.-	960.-

- * Igaaastane liikmeannetus on koguduse liikme kohustus oma koguduse ees.
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda ka osade kaupa
- * Liikmeannetust on võimalik tasuda sularahas koguduse kantseleis või pangalaenukaardiga koguduse pangavarvel. Sularahaga tasumise puhul saab inimene sellekohase kviitungi
- * Koguduse pangavarve: Eesti Ühispank, a/a 10802003930006
- * Pangas on võimalik teha vastav leping, et pank ise kannab liikmeannetuse kokkulepitud sagedusega kogudusele üle.
- * Ülekandele tuleb märkida, kelle eest ja mis perioodi eest liikmeannetus tehakse.
- * Liikmeannetuselt on võimalik saada järgmisel aastal maksuametilt tulumaksu osa tagasi. Kasutage seda võimalust.
- * Vajaduse korral annab kogudus sellekohase tõendi.

Koguduse juhatus tänab kõiki, kes on oma annetusega kogudust toetanud.

LEERIKURSUSED

Kevad-suvine leerikursus algab igal aastal 1. laupäeval peale Ülestõusmispühi. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. See leerikursus on mõeldud ennekõike koolinoortele. Leeripäev on juulikuul 1. pühapäeval

Sügisleer algab igal aastal septembri 1. laupäeval ja kestab novembri alguseni. Tunnid on laupäeviti kella 10-12 Hageri kogudusemajas. Leerikursusele kutsume ka neid, kes arvavad, et nende õige leeriaeg on möödas.

RAAMATUKOGU

Kogudusemajas olevast koguduse raamatukogust on võimalik laenutada kristliku sisuga raamatuid alates 1997.aastast. Mõtte algataja ja tubli eestvedaja on raamatukoguhoidja Aivi Sepp.

Raamatukogu on avatud iga kuu 2. ja 4. pühapäeval enne jumalateenistust kella 10 – 11.45.

Jumalateenistused Hageris
pühapäeviti algusega kell 12.00

*

Jumalateenistused Sakus
pühapäeviti algusega kell 15.00

*

Iga kuu kolmandal pühapäeval 10.30 kuulutuse tund
kirikus

*

Pühapäevakoolitunnid toimuvad Hageris alates Mihklipäevast Emadepäevani iga kuu teisel ja neljandal pühapäeval algusega kell 12.00. kogudusemajas.

*

Noortetunnid, täpsem info Kätlin Barz
(Tel:56645672),
Noorteklubi Esik, www.esik.ee
56506651

*

Misjonärid Maria ja Jukka Repo
maria.repo@eelk.ee

*

Koguduse **segakoor**,
info Anne Maasalu (tel:48 97381)

Koguduse **kammerkoor "Lambertus"**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **mudilaskoor**, info
Sigrid Pöld (tel:5214339)
Merle Lend (tel:5545727)

Koguduse **puhkpilliorkester**, info
Joel Ots (tel.56 622896)

Muusikakollektiividesse oodatakse rõõmsalt kaasa lööma!

Infolehe "Hageri Kirik" koostajad ootavad ettepanekuid ja kaastööd järgmise lehenumbriga valmistamiseks. Samas tänavad kõiki, kes käesoleva numbriga valmistamiseks kaasa aitavad.

Lehe koostasid: Aivi Sepp ja Juhan Pöld.
Trükkimisetöö OÜ ERKOTRÜKK